

חכמה הם בתרורה, בעשרה שמות חקוקים, ונכללו בשם אחד של עשרים ושטים אוטיות חקוקות, סודות העולם הבא, באותם והרים, שאין העין שולחת לראות, ואפלו בshallל לדעת, ולהסתבל באותו עדון ותשיקה שהקדוש ברוך הוא הודיעו לראשונה, כמו שנאמר (ישעה ס) עין לא ראתה אליהם זולחה לעשה למחהה לו. אליהם זולחה לעשה למחהה לו. שלחנו של ארם מזבחו אותו לאכל על שלוחן אחר בעדוניו של אותו העולם, כמו שנאמר (שמואל-ב-ט) כי על שלוחן המלך היה אומר, פערך לך נגיד צורתי, ודהי עתידך לפניך שלחן נגיד צורי, וזהי ערכית שלחן אותו עולם, שהרי אז הוא עדון ותשיקה שהנשמה נהנית בהם בעולם

הבא.

ובו שלחן יש לנשומות באוטו עולם? כן. שהרי מזון וספיק ועדון אוכלים באותו עולם כמו שאוכלים מלאכים עליונים. וכי מלאכים עליונים אוכלים? כן. כמוותם אכלו ישראאל במדבר. והוא מזון סוד הוא לטל ששופע ונמשך מעליה מסוד הקיעום הבאה, והוא מזון של אור שמן משחת קדרש, ונשומות האזכירים נזנות שם בגין עדן וננהנות שם, שהרי שם נשומות האזכירים מתלבשות בגין עדן של מטה פמו שהעולם זהה.

ובשבתו ובעמגיה, מתחפשטי, וסלקין למחמי בעדונא עלאה קדכא יאות, דכתיב, (ישעה ס) והיה מדי חדש בחקשו ומדי שבת בשבות יבוא כל בשר להשתחות לפניי אמר יה'. וכי כל בשר יבוא? לא בך היה לו לבהב, אלא כל רוח או כל נשמה. מהו כל בשר?

גלי芬, ואתפלילו בשמא חד, דעשרהין ותרין אתון גלי芬, רזין דעלמא דאתה, באינון זירין, דלא שלטא עינא למחרמי, ואפלו בסבלתני למנדע, ולאסתפלא בההוא עדונא, ובטופא, דקורדשא בריך הוא אחין לון לא צדיקיא לעלמא דאתה. כמה דעת אמר (ישעה ס) עין לא ראתה אליהם זולחה לעשה למחהה לו. פתרא דבר נש, מוצי ליה למיכל על פתרא אחרת, בעדונא דההוא עלמא, כמה דעת אמר (שמואל ב ט) כי על שלוחן המלך תמיד הוא אוכל. ורוד מלכאי היה אמר, (תהלים כג) פערך לפנוי שלחן נגיד צורתי, ודהי עתידך לדרותא דפתרא בההוא עלמא, דהא כדיין אליו עدونא ובטופא, דנסמתא אתהני בהו, בעלמא דאתה.

ובו פתרא אית לון לנשמתין בההוא עלמא. אין. דהא מזונא וספיקא בעדונא, אכלי בההוא עלמא, בגונא דמלacci עלאי אכלי. וכי מלacci עלאי אכלי. אין. בגונא דלהון אכלו ישראל במדבר. ובהוא מזונא, רזא איהו לטלא, דגידי ואותמשך מעילא, מרزا רביות גדרא, ונשמתהון דצדיקיא אתנו מפמן בגנטא דעתן, ואתהנו פמן. דהא פמן נשמתהון דצדיקיא, מתלבשן בגנטא דעתן דلتפא, בגונא דהאי עלמא.

ובשבתי ובעמגיה, מתחפשטי, וסלקין למחמי ביקרא דמאריהון, פלאתעדנא בעדונא עלאה קדכא יאות, דכתיב, (ישעה ס) והיה מדי חדש בחקשו ומדי שבת בשבות יבא כל בשר להשתחות לפניי אמר יה'. וכי כל בשר ייתי, לאו הכי היה למכפה, אלא כל רוח או כל נשמה, מהו כל בשר.